

Zadeva C-291/07

Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet

proti

Skatteverket

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Regeringsrätten)

„DDV – Kraj obdavčljivih transakcij – Davčna navezna okoliščina – Izvajalec storitev s sedežem v državi članici, ki ni tista, v kateri ima sedež naročnik – Status davčnega zavezanca – Storitve, ki se opravijo za nacionalno ustanovo, ki izvaja gospodarsko in negospodarsko dejavnost“

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca J. Mazáka, predstavljeni 17. junija
2008 . . . . . I - 8257
Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 6. novembra 2008 . . . . . I - 8268

Povzetek sodbe

Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Opravljanje storitev – Določitev davčno upoštevne navezne okoliščine

(Direktivi Sveta 77/388, člen 9(2)(e), in 2006/112, člen 56(1)(c))

I - 8255

Člen 9(2)(e) Šeste direktive Sveta 77/388 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 1999/59, in člen 56(1)(c) Direktive Sveta 2006/112 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, ki določata kraj, ki je davčno upoštevena navezna okoliščina za storitve svetovalcev, inženirjev, svetovalnih pisarn, odvetnikov in računovodij ter druge podobne storitve, je treba razlagati tako, da se mora osebo, ki naroči svetovalne storitve od davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi članici, če ta naročnik opravlja gospodarsko dejavnost in dejavnost, za katero se ti direktivi ne uporabljata, obravnavati, kot da ima status davčnega zavezanca, tudi če je bila navedena storitev uporabljena le za potrebe zadnje dejavnosti.

V tem členu namreč ni določeno, ali se uporablja le, če davčni zavezanec, ki naroči

storitev, to uporabi za potrebe svoje gospodarske dejavnosti. Zato ta člen v nasprotju z drugimi določbami Šeste direktive, kot sta člena 2(1) in 17(2), nikakor ne določa, da bi ga bilo mogoče uporabiti le v tem primeru.

Ker v členu 9(2)(e) Šeste direktive ni izrecno določeno, da bi morale biti opravljene storitve uporabljene za potrebe gospodarske dejavnosti naročnika, je treba ugotoviti, da če naročnik te storitve uporabi za dejavnosti, za katere se ne uporablja Šesta direktiva, to ne preprečuje uporabe te določbe.

(Glej točke od 28 do 33 in izrek.)